

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 16. marca 2016 v trestnej veci odsúdeného **R. B.** pre trestný čin vraždy a trestný čin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 219 a s použitím § 35 ods. 1, § 79 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a iné, o sťažnosti odsúdeného R. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júla 2015, sp. zn. 2Ntok 1/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného **R. B.**
sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 31. januára 1992, sp. zn. 1T 33/90, ktorý potvrdil rozsudkom zo dňa 18. novembra 1992, uznal za vinných **R. B.** ako aj **L. P.** z vraždy a trestného činu lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 219, § 234 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., pričom odsúdený **R. B.** sa dopustil aj trestného činu neoprávneného užívania cudzej veci v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 249 ods. 1 Tr. zák. č. 557/1991 Zb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na odvolanie prokurátora ako aj oboch obžalovaných zrušil pôvodný rozsudok a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd nemal žiadne výhrady voči bodu 3/ napadnutého rozsudku, uviedol však, že námietky **R. B.** aj v bode 2/ považuje za nedôvodné, ale na druhej strane nastolil požiadavku opäť vypočuť svedka **L. M.** na preverenie **B.** obhajoby prednesenej v odvolaní, že na menovaného nenamieril pištoľ, aby ho donútil zastaviť a vystúpiť z motorového vozidla. Podstata vrátenia veci spočívala

v Najvyššom súde Slovenskej republiky vyčítaných pochybnostiach týkajúcich sa bodu 1/, a to najmä, že prvostupňový súd nepojal do skutkovej vety skutočnosť, že R. B. podrazil poškodeného. Aj z tohto faktu v spojitosti s ďalšími potom nemohol krajský súd vyvodiť, že tento obžalovaný sa dopustil iba pomoci na vražde a lúpeži, ale je tu na mieste úvaha o spolupáchateľstve v zmysle § 9 ods. 2 Tr. zák. V nadväznosti na značne rozpornú dôkaznú situáciu a na nie moc podrobnú B. výpoveď, dal odvolací súd pokyn na opätovný výsluch oboch obžalovaných a svedkyne M. R., matky R. B., ktorá bola v byte v čase zavraždenia poškodeného.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený R. B. sa v roku 1984 podrobil psychologickému a pedopsychiatrickému vyšetreniu s výsledkom: depresívna neuróza na základe silne podpriemerného intelektu, neurotickú disponovanej osobnosti v dôsledku nevhodného rodinného prostredia a náročných školských požiadaviek. Už pred tým mal závažné nedostatky v správaní, pričom mu nepomohlo ani to, že sa o neho starala istý čas aj stará mama. Mal veľmi zlý prospech v škole, bol nesústredený a pasívny, sústavne porušoval školský poriadok, bol agresívny, vyhľadával narušených kamarátov, viackrát ušiel z domu, dopúšťal sa najmä protiprávných majetkových deliktov, čo sa odzrkadlilo na zhoršenej známke zo správania. Za všetky protiprávne činy, ktorých sa dopustil v čase, keď bol trestne zodpovedný, neniesol trestnú zodpovednosť. Na návrh okresného prokurátora z 11. novembra 1987 Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom z 11. novembra 1987 nariadil ústavnú výchovu pre R. B..

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. júla 2015, uznesením, sp. zn. 2Ntok 1/2015, návrh odsúdeného R. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 1T 33/1990, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. zák.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený prostredníctvom svojho advokáta sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje so zamietnutím obnovy konania, pričom žiada obnovu procesu, kde by mohol poukázať na to, že bol odsúdený neprávom a taktiež žiada konfrontáciu s P., avšak on s ním nemá nič spoločné. Odsúdený ďalej uviedol, že mu bola obmedzená osobná sloboda, je neprávom väznený a pištoľ nemal ani ju nevlastní. Ďalej uviedol, že nemal incident s P. ani s V. a žiada

o oslobodenie spod rozsudku, sp. zn. 1T 33/1990 a zrušenie rozsudku.

Advokát odsúdeného R. B. uviedol, že v rámci obnovy konania žiadal vykonať dôkaz súdu skôr neznámy, a to aby súd predvolal Ľ. P., za účelom jeho výsluchu ohľadne pravdivých okolností týkajúcich sa vraždy poškodeného „P.“, pretože okolnosti, o ktorých vypovedal Ľ. P., ako aj R. B. neboli pravdivé a tento navrhovaný dôkaz, hlavne jeho obsah, nebol doposiaľ pred súdom vykonaný a teda v čase rozhodovania súdu v konaní 1T 33/1990, dňa 31. januára 1992, bol súdu neznámy a jedná sa o dôkaz, ktorý by svojím obsahom priniesol nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali revíziu predchádzajúceho rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Ako ďalšie dôvody sťažnosti advokát odsúdeného uviedol rovnaké skutočnosti, aké už boli namietané v predošlom konaní o povolení obnovy konania, pričom v závere sťažnosti uviedol, že z vyššie uvedených dôvodov žiada odsúdený R. B., aby nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a podľa písm. b/ uložil Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného R. B. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol v súlade so zákonom a správne vyhodnotil nesplnenie podmienok obnovy konania, keď žiadosť odsúdeného zamietol, nakoľko neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania podľa ustanovenia § 394 Tr. por..

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dôvody, ktoré uvádza odsúdený R. B. vo svojej sťažnosti nie sú nové a ani nejako nezakladajú podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por., nakoľko namietané skutočnosti, ako aj žiadosť o výsluch Ľ. P., ktorý už v pôvodnom konaní viackrát vypovedal, nie sú dôvodné, pretože nezakladajú žiadne nové dôkazy súdu skôr neznáme, nakoľko za predtým neznámym dôkazom bude dôkaz, ktorý je nový a nebol vykonaný v pôvodnom konaní, alebo dôkaz, ktorý síce bol, ale s iným obsahom.

S poukázaním na sťažnosť odsúdeného Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní.

Čo sa týka spochybňovania výpovede odsúdených R. B. a Ľ. P., alebo namietanie obmedzenia osobnej slobody, neoprávneného odsúdenia a väznenia, je potrebné uviesť, že tieto namietané práva nie sú dôvodmi na povolenie obnovy konania, avšak by mohli byť odvolacími, alebo dovolacími dôvodmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spojitosti so sťažnosťou odsúdeného, že bol neprávom odsúdený uvádza, že v konaní o povolení obnovy konania nemožno

preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní, nakoľko toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Skutočnosti, ktoré odsúdený namietal vo svojej sťažnosti už boli súdu skôr známe v pôvodnom konaní, pričom aj ďalšie navrhované dôkazy už boli zohľadnené a vysporiadali sa s nimi súdy a zároveň ani tie nie sú takými skutočnosťami, ktoré by zakladali podmienky na obnovu konania, alebo by mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine a treste, a preto ich Najvyšší súd Slovenskej republiky, s poukázaním aj na správne a zákonné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. júla 2015, sp. zn. 2Ntok 1/2015, zamietol ako nedôvodné a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov sťažnosť odsúdeného R. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. marca 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová